

[Ole Bjørn Kraft.]

at vi har tilvejebragt et saadant Værn, at det vil være forbundet med en virkelig Risiko og kræve en Indsats af Kampmidler og Ofre at søge at krænke denne Neutralitet. Jeg er enig med „Social-Demokraten“ i, at man for saa vidt altid kan diskutere, hvor meget Danmark i en given Situation vil formaa at udrette, men derfra kan man ikke drage den Slutning, at det er ligegyldigt, hvor stor en Indsats vi gør, eller at der ikke vil være mangfoldige Situationer, hvor et Værn, der er Udtryk for, hvad vi kan sætte ind af Kræfter, vil faa en afgørende Betydning.

Det er vor Opfattelse, at jo stærkere vi gør Værnet, desto større vil vore Muligheder for at blive holdt uden for Krigen være, med desto større Tryghed vil vi kunne se Fremtiden i Møde, og Konservatismens Talsmænd vil aldrig blive trætte af at fremhæve, at Betingelsen for overhovedet at være et frit og selvbestemmende Land, at føle og leve som en Nation, er afhængig af, at denne Vilje til Selvhævdelse, til Forsvar for Selvbestemmelsesretten kommer klart og utvetydigt til Orde. Skulker man her, gør man ikke den Indsats, som man er i Stand til, saa vil man sætte Værdier over Styr, som ikke kan erhverves paa anden Maade. Hertil maa man jo føje, at det simpelt hen ogsaa er en international Pligt for os at søge med alle Kræfter at værne og forsvare Neutralitetens Effektivitet. Statsretskyndige har klart og utvetydigt givet Udtryk for, at med Underskrivelsen af en Række internationale Overenskomster har man paataget sig en absolut Pligt til at gøre, hvad Nationen formaar, for at beskytte sit Territorium mod at blive benyttet af andre Stater i deres Formaaes Tjeneste.

Landet ligger saaledes, at et saadant Neutralitetsforsvar kan ikke gennemføres, Tilliden til vor Neutralitetsvilje og -evne kan ikke tilvejebringes, uden at en Række ganske bestemte Krav opfyldes.

En Hovedbetingelse for Danmarks Neutralitetsforsvar vil det altid være, baade saa længe Forsvaret føres med politiske Midler og siden, at Regeringens Handlefrihed er sikret; at der er skabt Sikkerhed for, at Regeringen i de afgørende Øjeblikke, først og fremst ved et Krigsudbrud, vil være i Stand til at bevare sin fulde Handlekraft, sin ubeskaarne Frihed til at træffe sine Belutninger. Er denne Forudsætning ikke til Stede, saa er hele Grundlaget borte, Neutralitetsviljen er intet værd, saa har man paa Forhaand opgivet

at løse den Opgave, man var stillet over for. Men denne Tryghed, denne Sikkerhed for Regeringens Handlekraft kan ikke skabes, saa længe der ikke er tilvejebragt et Forsvar af København mod Bombardement fra Søen og fra Luften.

I Lovforslaget og i Ændringsforslagene har Regeringen i det store og hele ladet denne Opgave ligge og har dermed selv anbragt en Sprængmine i hele den Ordning den har skabt. Vi ved alle, at det er en vanskelig Opgave, man her er stillet overfor; men det er urimeligt at antage, at den er uløselig. Der er ingen Motivering for — hvad Regeringen i Realiteten har gjort — fuldstændig at lade dette Spørgsmaal ligge. Det konservative Ændringsforslag paa dette Omraade opstiller et Værn, der vil skabe en virkelig Tillid til, at Forsøg paa at tvinge Regeringen ved Truselen om et Bombardement ikke vil blive gjort, fordi der vil være en alt for stærk Risiko knyttet dertil, en alt for rimelig Udsigt til betydelige Tab af væsentlige Vaaben. Sammen med Grænsesforsvarets Utilstrækkelighed er dette Spørgsmaal for Hærens Vedkommende de to Hovedpunkter, hvorimod vi fra vor Side retter vor Kritik.

Mit Partis Formand, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, fremhævede paa et Tidspunkt under Forhandlingerne i en Tale, at det var paa disse Punkter, Regeringens Forhandlingsvilje skulde prøves. En Løsning, hvorved disse to Opgaver forsømmes, vil aldrig være nogen Løsning af det danske Neutralitetsforsvars Opgaver. Men Regeringen har ikke paa noget Tidspunkt af Forhandlingerne tilkendegivet Forstaaelse af dette. Den har intet Skridt gjort for at komme dette Synspunkt i Møde. Den har henvist udelukkende til det økonomiske Grundlag. Den har ikke gjort noget Forsøg paa ved virkelige Argumenter at modbevise Rigtigheden af det Standpunkt, vi her indtager, af de Synspunkter, vi forfægter.

Jeg vil, som jeg har sagt det før med Hensyn til hele Forsvaret, sige, at det er ubegribeligt for mig, at Regeringen har Mod til at lade Hovedstaden henligge ubeskyttet med Truselen om Bombardement over sig. Jeg kan ikke finde anden Forklaring derpaa, end at den ikke fuldt ud har forstaaet den frygtelige Situation, i hvilken den selv politisk, menneskeligt, moralsk vil befinde sig den Dag, det ikke er et Spørgsmaal om Diskussion, men om Livets haarde Virkelighed, det drejer sig om. Den maa heller ikke have gjort sig klart, hvilken Stilling Millionbyens Befolkning vil være i, hvis Bombardement, uden at vi har Mulighed for at